

การประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

กัลยา บุณยสิริจรรุงรัฐ¹

(Received: April 1, 2021; Revised: June 24, 2021; Accepted: December 30, 2021)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ (Grammar checker) เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 36 คน ขั้นตอนการวิจัยเริ่มจากการสอนวิธีการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์และอธิบายหลักไวยากรณ์ที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทยมักเขียนผิดพลาด 14 ประเภท ได้แก่ คำนำหน้านาม (article), การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (capitalization), ประโยคไม่สมบูรณ์ (fragment), โครงสร้างคู่ขนาน (parallel structure), คำบุพบท (preposition), เครื่องหมาย (punctuation), การรวมประโยคสองประโยคเข้าด้วยกันโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน (run-on sentence), เอกพจน์/พหูพจน์ (singular/plural), การสะกดคำ (spelling), การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (subject-verb agreement), กาล (verb tense), รูปกริยา (verb form), รูปคำ (word form), และลำดับของคำ (word order) จากนั้นจึงมอบหมายงานเขียนภาษาอังกฤษจำนวน 5 ชิ้น

โดยกลุ่มตัวอย่างต้องใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ตรวจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของตนในงานทุกชิ้น อีกทั้งต้องวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดของตนที่เครื่องมือตรวจจับได้ บันทึกข้อผิดพลาดเหล่านั้น และแก้ไขประโยคที่มีข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง เป็นการเสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านไวยากรณ์ เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ของ Ginger Software 2) แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เพื่อประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ 3) แบบวิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ Dependent t-test ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ร่วมกับการวิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เครื่องมือตรวจจับได้สามารถช่วยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ร่วมกับการวิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เครื่องมือตรวจจับได้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษให้นักศึกษา

คำสำคัญ: เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ การเขียนภาษาอังกฤษ ไวยากรณ์อังกฤษ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อีเมล: kalaya_boon@yahoo.com

Applying Grammar Checker Application to Enhance Grammatical Accuracy in English Writing

Kalaya Boonsirijarungradh

Abstract

The objective of this research was to study the effects of a grammar checker application on error-free English writing. The subjects were 36 English-major students. Firstly, the subjects were taught how to apply a grammar checker and were explained grammar rules focusing on the most common errors made by Thai learners including article, capitalization, fragment, parallel structure, preposition, punctuation, run-on sentence, singular/plural, spelling, subject-verb agreement, verb tense, verb form, word form, and word order. After that, the subjects were assigned to complete five writing tasks and use the grammar checker to detect their grammatical errors. Then, they had to record and analyze the errors in order to identify their types and correct them. This was aimed at helping them increase their grammatical awareness and improve their ability for error-free English writing. The research instrument consisted of Ginger Software (a grammar checker), a pre-test and post-test, and an error analysis recording sheet. Means, standard deviation, and Dependent t-test were used to analyze the data collected. It was found that the subjects made fewer grammatical errors in their English writing after using the grammar checker, analyzing, and recording their grammatical errors.

Keywords: Grammar checker, English writing, English grammar, English learning and teaching

บทนำ

การเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของการเรียนรู้ผ่านสารสนเทศ จึงส่งผลให้มีการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยสอน (computer assisted learning) กันอย่างแพร่หลาย เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ (grammar checker) เป็นอีกหนึ่งเครื่องมือของคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่จายาวาลันและราซาลิ (Jayavalan & Razali, 2018, p. 5) ได้ให้ความเห็นว่าเครื่องมือตรวจไวยากรณ์เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียนภาษาเนื่องจากสามารถช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษาได้ โดยเร็นชอร์ (Renshaw, 1991, p. 91) ได้ให้เหตุผลไว้ว่า เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทักษะการเขียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ พัทชนก กิติกานันท์ (2019, น. 19) ได้ทำการวิจัยและพบว่า ความตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์สัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องความไม่เหมาะสมทางไวยากรณ์ในเชิงบวก

เครื่องมือตรวจไวยากรณ์หมายถึง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับตรวจสอบความผิดพลาดทางไวยากรณ์ของข้อความที่พิมพ์ และให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น ๆ อย่างคร่าว ๆ การนำเครื่องมือตรวจไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยแนะแนวทางให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของตนตามที่เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ตรวจจับได้สามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้มากขึ้น (Lauren & Varnhagen, 2006, p. 729) เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้กฎไวยากรณ์เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังที่เซอร์ท (Sert, 2006, pp. 1-2) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนกฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีโอกาสวิเคราะห์การใช้ไวยากรณ์ด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของคอร์ดอร์ (Corder, 1981, p. 4) ซึ่งระบุว่า การที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการใช้ภาษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ เฮร์นันเดซ (Hernández, 2011, p. 265) ยังได้กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถช่วยเสริมสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะช่วยลดข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในประเด็นเดิม ๆ ของผู้เรียน และจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพในที่สุด โดยนอกจากจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนซึ่งขาดความรู้ความเข้าใจด้านไวยากรณ์ได้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์แล้ว ยังเป็นประโยชน์กับผู้เรียนที่มีความรู้ด้านไวยากรณ์แต่ขาดการตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของตนได้อีกด้วย ซึ่งการตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดของตนเองนี้มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังที่ โนกูชิ (Noguchi, 1991, p. 4) ได้กล่าวว่า หนึ่งในสาเหตุหลักที่ผู้เรียน

ภาษาอังกฤษจำนวนมากไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ตนมีในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นได้แก่ การขาดความตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของตน ส่งผลให้เกิดการละเลยต่อข้อผิดพลาดเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเฮร์นันเดซ (Hernández, 2011, pp. 264-265) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้ใช้ภาษาอังกฤษผิดไวยากรณ์ทั้ง ๆ ที่ทราบและเข้าใจกฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สาเหตุเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างขาดการตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดดังกล่าว ทำให้ขาดความระมัดระวังในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งความตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดทางภาษานี้สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนงานเขียนของตนเองเพื่อหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ทำให้ผู้เรียนจดจำข้อผิดพลาดเหล่านั้น จึงสามารถหลีกเลี่ยงการเขียนผิดซ้ำแบบเดิมอีกได้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการเขียนในที่สุด นอกจากนี้ ยังมีความเห็นของอาเมียเลีย (Amelia, 2016, para. 1) เกี่ยวกับความสำคัญของการตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดทางภาษาที่ว่า ไวยากรณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนภาษา ผู้เรียนภาษาจึงควรมีความตระหนักรู้ในความผิดพลาดทางไวยากรณ์เพื่อช่วยให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การตระหนักรู้ถึงข้อบกพร่องทางภาษาของตนเอง และการวิเคราะห์ข้อบกพร่องเหล่านั้นเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงปัญหาของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ตรงจุด และจะนำไปสู่พัฒนาการในการใช้ภาษาในที่สุด

อนึ่ง การประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นวิธีสร้างสรรค์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสนใจศึกษาและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของตนเองได้ดีกว่าวิธีการแบบดั้งเดิมซึ่งเป็นการศึกษาผลป้อนกลับ (feedback) ที่ได้รับจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว ซึ่งเฮร์นันเดซ (Hernández, 2011, p. 264) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศจำนวนมากมักเขียนภาษาเป้าหมายได้ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเมื่อผู้สอนตรวจงานเขียนของผู้เรียนเหล่านี้ให้ผู้เรียนเหล่านี้มักขาดแรงจูงใจในการศึกษาผลป้อนกลับของผู้สอน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้ภาษาเป้าหมายเพิ่มเติมจากข้อผิดพลาดของตนเอง ทั้งนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่มักเห็นว่าขั้นตอนการศึกษาผลป้อนกลับนี้เป็นขั้นตอนที่น่าเบื่อ ดังนั้น ผู้สอนจึงควรคิดหาวิธีสร้างสรรค์ในการให้ผลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนผ่านขั้นตอนนี้ไปได้ด้วยดี โดยเฮร์นันเดซ (Hernández) ได้ศึกษาการใช้บัตรดัชนี (index card) ในการให้กลุ่มตัวอย่างบันทึกข้อผิดพลาดในงานเขียนของตนเอง และเขียนแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้นให้ถูกต้อง เพื่อเป็นการเสริมสร้างการตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ยังเป็นการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ดังที่ลี (Lee, 2000, para. 8) ได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนภาษาว่า คอมพิวเตอร์เป็นเสมือนภาพลักษณ์ของกระแสนิยมและความทันสมัย การใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาจึงช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียนซึ่งแรงจูงใจในการเรียนนี้นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา

เนื่องจากผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดจะเห็นได้ว่า การนำเครื่องมือตรวจไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของตนเองที่เครื่องมือตรวจจับได้และฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลของการประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์เพื่อช่วยส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

สมมติฐานการวิจัย

การประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษาของตนที่เครื่องมือตรวจจับได้และเขียนแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น ช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น

วิธีการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 36 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ เครื่องมือตรวจไวยากรณ์
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงทดลองโดยใช้รูปแบบการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มีขั้นตอนและวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ทบทวนวรรณกรรมและศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ ความตระหนักรู้ทางไวยากรณ์ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่

2.1 แบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นแบบทดสอบเขียนเรียงความเพื่อแสดงความคิดเห็น กำหนดความยาวประมาณ 500-700 คำ ใช้สำหรับทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

2.2 แบบวิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ซึ่งพัฒนามาจากบัตรดัชนี (index card) ที่ใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการเสริมสร้างความตระหนักรู้ทางข้อผิดพลาดทาง

ไวยากรณ์ด้วยการใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (email) ของเฮอร์นันเดซ (Hernández, 2011) ซึ่งแบบวิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์นี้ประกอบด้วยตารางสำหรับให้กลุ่มตัวอย่างบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของตนที่เครื่องมือตรวจจับได้และเขียนประโยคที่ถูกต้อง

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นจึงนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับนักศึกษาเอกวิชาวภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง และนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ก่อนการเรียนรู้ (pre-test)

5. กลุ่มตัวอย่างเรียนรู้วิธีการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางภาษาที่เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ตรวจจับได้ โดยเครื่องมือตรวจไวยากรณ์ที่ถูกเลือกใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ของ Ginger Software สำหรับประเภทของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เน้นในงานวิจัยครั้งนี้เป็นข้อผิดพลาดที่พบได้บ่อยในงานเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทย (Bunjantr, 2018, p. 7; Nonkukhetkhong, 2013, p. 121 และ Watcharapunyawong & Usaha, 2013, pp. 74-75) และเป็นข้อผิดพลาดที่เครื่องมือตรวจไวยากรณ์สามารถตรวจจับได้ มีทั้งหมด 14 ประเภท ได้แก่ คำนำหน้านาม (article), การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ (capitalization), ประโยคไม่สมบูรณ์ (fragment), โครงสร้างคู่ขนาน (parallel structure), คำบุพบท (preposition), เครื่องหมาย (punctuation), การรวมประโยคสองประโยคเข้าด้วยกันโดยไม่มีเครื่องหมายวรรคตอนหรือคำเชื่อมระหว่างกัน (run-on sentence), เอกพจน์/พหูพจน์ (singular/plural), การสะกดคำ (spelling), การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน (subject-verb agreement), กาล (verb tense), รูปกริยา (verb form), รูปคำ (word form), และลำดับของคำ (word order)

6. กลุ่มตัวอย่างเรียนและทบทวนไวยากรณ์ผ่านงานเขียนที่ได้รับมอบหมายจำนวน 5 ชิ้น โดยใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ในการตรวจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของตนเองและวิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เหล่านั้น จากนั้นจึงเขียนแก้ไขประโยคที่มีข้อผิดพลาดให้ถูกต้อง

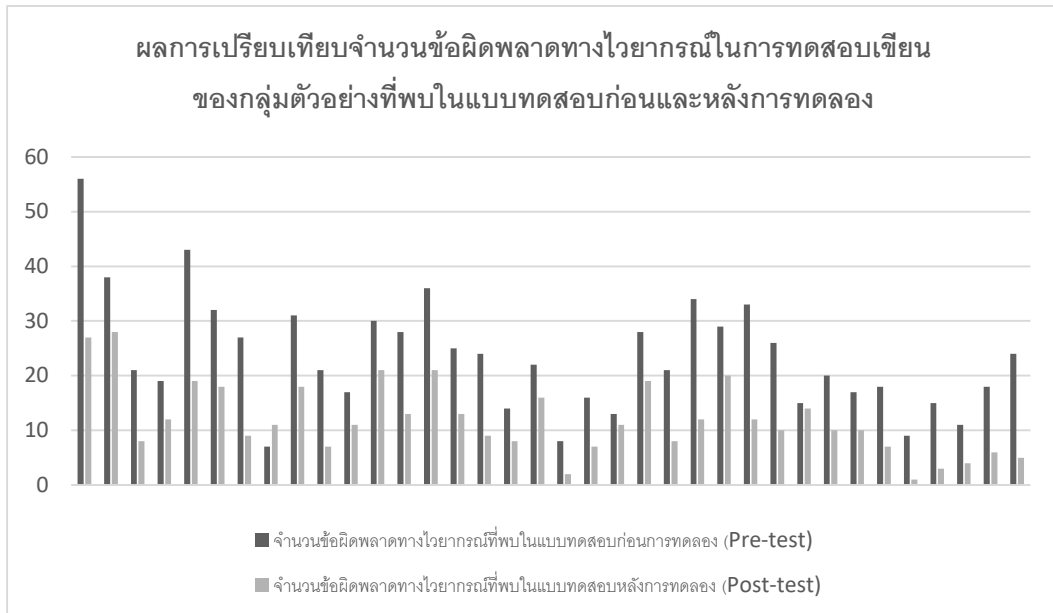
7. กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หลังการเรียนรู้ (post-test)

8. ตรวจหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างโดยเจ้าของภาษาจำนวน 2 คน

9. นำผลการตรวจหาข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ได้มาวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ Dependent t-test เพื่อเปรียบเทียบจำนวนข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการเรียนรู้

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ มีดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 ผลการเปรียบเทียบจำนวนข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการทดสอบเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พบในแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

จากแผนภูมิที่ 1 จะเห็นได้ว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างเกือบทุกคนมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนเมื่อทำแบบทดสอบหลังการทดลองน้อยกว่าเมื่อทำแบบทดสอบก่อนการทดลอง ยกเว้นนักศึกษาเพียงคนเดียวที่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เมื่อทำแบบทดสอบหลังการทดลองมากกว่าเมื่อทำแบบทดสอบก่อนการทดลอง

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการทดสอบเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่พบในแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และค่าสถิติทดสอบ Dependent t-test

การทดสอบ	n	mean	S.D.	t	df	sig
ก่อนทดลอง	36	23.50	10.34	10.58	35	0.00**
หลังทดลอง	36	11.94	6.56			

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการทำแบบทดสอบหลังการทดลอง ($\bar{X} = 11.94$) น้อยกว่าก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 23.50$) โดยข้อผิดพลาดทาง

ไวยากรณ์ในการทำแบบทดสอบหลังการทดลองน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้นหลังการทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์เพื่อส่งเสริมการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า การประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. การที่กลุ่มตัวอย่างได้วิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของตนเองที่เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ตรวจจับได้และได้ฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างได้ทบทวนหลักไวยากรณ์ ซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ได้มากขึ้น ดังที่เซอร์ท (Sert, 2006, p. 1-2) ได้ให้ความเห็นในเรื่องของการเรียนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษว่า การเรียนกฎไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาได้อย่างเต็มที่ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีโอกาสในการวิเคราะห์การใช้ไวยากรณ์ด้วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนภาษาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคอร์ดอร์ (Corder, 1981, p. 4) ซึ่งได้ให้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า การที่ผู้เรียนได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการใช้ภาษาสามารถช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. การที่กลุ่มตัวอย่างได้วิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของตนเองที่เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ตรวจจับได้และได้ฝึกแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น การตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางภาษานั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษา เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหาการใช้ภาษาของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ทำให้สามารถแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ตรงจุด และนำไปสู่พัฒนาการในการใช้ภาษาในที่สุด เป็นไปตามความเห็นของโนกูชิ (Noguchi, 1991, p. 4) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ที่มีในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพหากมีความตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนของตน เนื่องจากการตระหนักรู้ช่วยให้ผู้เรียนไม่ละเลยต่อข้อผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับที่เฮร์นันเดซ (Hernández, 2011, p. 264) ได้กล่าวว่า ความตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดทางภาษาช่วยให้ผู้เรียนจดจำข้อผิดพลาดของตนเองได้ จึงนำไปสู่ความสามารถทางภาษาที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้เรียนเรียนรู้ที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดแบบเดียวกันอีกในการใช้ภาษาครั้งต่อ ๆ ไป และความตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดทางภาษายังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทบทวนงานเขียนของตนเองเพื่อหาข้อผิดพลาดอีกด้วย ในทำนองเดียวกัน อามีเลีย (Amelia, 2016, para. 1) กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาที่ดีควรมีความตระหนักรู้ในความผิดพลาดทางไวยากรณ์ และเซอร์ท (Sert, 2006, p. 7) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การตระหนักรู้ทางไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางไวยากรณ์ที่สูงขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ทักษะการสื่อสาร

ที่ดียิ่งขึ้นในที่สุด นอกจากนี้ พัทธชนก กิติกานันท์ (2019, น. 19) ได้ทำการวิจัยและพบว่า ความตระหนักรู้ถึงข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์สัมพันธ์กับความรู้ในเรื่องความไม่เหมาะสมทางไวยากรณ์ในเชิงบวก

3. การนำเครื่องมือตรวจไวยากรณ์ซึ่งเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับตรวจสอบความผิดพลาดทางไวยากรณ์ของข้อความที่พิมพ์ มาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนภาษาสามารถช่วยดึงดูดความสนใจของกลุ่มตัวอย่างได้ ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น ดังที่เร็นชอว์ (Renshaw, 1991, p. 91) ได้กล่าวไว้ว่า โปรแกรมเครื่องมือตรวจไวยากรณ์ช่วยให้ผู้เรียนภาษามีความรู้สึกที่ดีต่อทักษะการเขียน และสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ลี (Lee, 2000, para. 8) ยังได้กล่าวถึงข้อดีของการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนว่า เนื่องจากคอมพิวเตอร์เป็นเสมือนภาพลักษณ์ของกระแสนิยมและความทันสมัย การใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาจึงสามารถช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปคือ การใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ช่วยให้กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น เป็นไปตามที่จายาวาลันและราซาลิ (Jayavalan & Razali, 2018, p.5) กล่าวไว้ว่า การใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์เพื่อช่วยตรวจสอบความถูกต้องของภาษาของตนเองสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเขียนของผู้เรียนภาษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของลอเรนและวาร์นฮาเกน (Lauren & Varnhagen, 2006, p. 729) ที่กล่าวว่า เครื่องมือตรวจไวยากรณ์มีประโยชน์ต่อผู้ใช้ เนื่องจากสามารถช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษาของผู้เรียน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่พบว่า ค่าเฉลี่ยของข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในการทำแบบทดสอบหลังการทดลองน้อยกว่าเมื่อทำแบบทดสอบก่อนการทดลอง และข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในการทำแบบทดสอบหลังการทดลองน้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ตรวจข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในงานเขียนของตนเองร่วมกันกับการวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดทางภาษาที่เครื่องมือตรวจจับได้และแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้นสามารถส่งเสริมให้กลุ่มตัวอย่างเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดคือ ไม่มีการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ในการพัฒนาความสามารถทางไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ยังพบปัญหานักศึกษากลุ่มตัวอย่างบางคนบันทึกและแก้ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เครื่องมือตรวจจับได้ไม่ถูกต้อง ทำให้ต้องมีการแก้ไขให้ถูกต้อง จึงส่งผลให้การเก็บข้อมูลล่าช้า

อนึ่ง จากผลการวิจัยที่พบว่าการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ร่วมกับการวิเคราะห์ประเภทของข้อผิดพลาดทางภาษาที่เครื่องมือตรวจจับได้และแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านั้นช่วยให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษมีความสามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์มากขึ้นนั้น ทำให้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ควรมีการประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ในการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษร่วมกับการให้ผลป้อนกลับ (feedback) โดยผู้สอน เพื่อเพิ่มความตระหนักรู้ในข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
2. ควรให้เวลาผู้เรียนอย่างเพียงพอในการฝึกฝนการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ รวมถึงการวิเคราะห์ บันทึก และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองที่เครื่องมือตรวจจับได้
3. ควรกระตุ้นและเน้นย้ำให้ผู้เรียนใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ร่วมกับการวิเคราะห์และบันทึกข้อผิดพลาดของตนเองอย่างต่อเนื่องและครบถ้วนเพื่อประสิทธิภาพในการเรียน
4. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ รวมถึงปัญหาในการใช้เครื่องมือดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการประยุกต์ใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาผลของการใช้เครื่องมือตรวจไวยากรณ์ที่มีต่อตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- Amelia, Y. (2016). *Students' awareness of grammatical errors in writing analyzed through peer correction*. Retrieved August 22, 2016 from <http://karya-ilmiah.um.ac.id/index.php/disertasi/article/view/45162>
- Bunjantr, T. (2018). An analysis of syntactic errors in English writing. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat Universities*, 8(15), 1-16.
- Corder, S. P. (1981). *Error analysis and interlanguage*. Oxford: Oxford University Press.
- Hernández, M. S. (2011). Raising student awareness about grammatical and lexical errors via email. *Revista de Lenguas Modernas*, 14: 263-281.
- Jayavalan, K. & Razali, A. (2018). Effectiveness of online grammar checker to improve secondary students' English narrative essay writing. *International Research Journal of Education and Sciences (IRJES)*, 2(1), 1-6. Retrieved from <https://www.masree.info/wp-content/uploads/2019/11/IRJES-VOL-2 - ISSUE-1-ARTICLE-1.pdf>
- Kitikanan, P. (2019). Do pragmatic awareness and grammatical awareness relate to motivation and severity rating, and do they relate to one another? *The New English Teacher*, 13(1), 19-19.
- Lauren, F. & Varnhagen, C. (2006). Spelling and grammar checkers: Are they intrusive? *British Journal of Educational Technology*, 37(5), 721-732.
- Lee, K.-w. (2000). English Teachers' Barriers to the Use of Computer-assisted Language Learning [Electronic Version]. *The Internet TESL Journal* VI, from <http://iteslj.org/Articles/Lee-CALLbarriers.html>
- Noguchi, R. R. (1991) *Grammar and the teaching of writing: Limits and possibilities*. Illinois: National Council of Teachers of English.
- Nonkukhetkhong, K. (2013). Grammar error analysis of the first year English major students, Udon Thani Rajabhat University. *Proceedings of the Asian Conference on Language Learning 2013 in The International Academic Forum*, 117-126.
- Renshaw, D. A. (1991). The effect of an interactive grammar/style checker on students' writing skills. *Delta Pi Epsilon Journal*, 33(2), 80-93.
- Sert, O. (2006). Heightening grammatical awareness in English. *Online Submission*, 1-8. Retrieved August 26, 2016 from <http://files.eric.ed.gov/fulltext/>

ED495836.pdf

Watcharapunyawong, S. & Usaha, S. (2013). Thai EFL students' writing errors in different text types: The interference of the first language. *English language teaching*, 6(1), 67-68.